

พิชสมุนไพรพื้นบ้าน

● น้ำเส้นอย่างอื่น 3 ข.ค. 2552

พีชสมุนไพร หมายถึง พีชที่ใช้ทำเป็นยารักษาโรค โดยใช้ส่วนต่างของพีชนิดเดียวหรือหลายชนิดพرومกัน พีชสมุนไพรเป็นกลุ่มพีชที่อยู่ในความสนใจ และมีผู้ศึกษาทางด้านพฤกษศาสตร์พื้นบ้านมากที่สุด ยารักษาโรคปัจจุบันหลายแขนงที่ผลิตเป็นอุตสาหกรรม ไดมาจาก การศึกษาวิจัยการใช้พีชสมุนไพรพื้นบ้านของกลุ่มนพื้นเมืองตามป่าเขาหรือในชนบท ที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากการบรรพบุรุษที่ได้สังเกตว่าพีชได้น้ำมาน้ำปั่นบัดโดยได้มีสรรพคุณอย่างไร จากการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ และการทดลองแบบพื้นบ้านที่ได้ทั้งข้อดีและข้อผิดพลาด

พีชสมุนไพรพื้นบ้านในตำรับยาไทยมีหลายร้อยชนิด จะนำมากล่าวถึงเป็นตัวอย่างเพียงบางชนิด แยกตามกลุ่มพีชที่ใช้บำบัดโรคต่างๆ ดังนี้

กลุ่มพิชสมุนไพรที่ใช้แก้ไข้และขับปัสสาวะ เช่น

เปลือกพญาสัตบรรณหรือตีนเป็ด (*Alstoniascholaris*)

เปลือกและใบทึ้งฟ้า (*Alstonia macrophylla*)

ใบหนาด (*Blumea balsamifera*)

ราก เปลือก และใบ ขลุ (Pluchea indica)

ใบ เนื้อไม้ ผล และเมล็ดมีรูปร่างคล้ายกับ หรือประคำไก่ (*Drypetes roxburghii*)

ต้นแลและรากอ้อเจ็ก (*Phragmites australis*)

รากและใบกรุงเขมา (*Cissampelos pareira*)

เกาบอระเพ็ด (*Tinospora crispa*)

ເຄົາໝີນເຄື່ອ (Arcangelisia flava)

ราช แห่ง แลก ใบ แหง ค่า (Imperata)

ຜລົກໍາເຕົາ (*Leganaria siceraria*)

THE BOSTONIAN, VOL. LIV., NO. 12, DECEMBER 1, 1888.

ເຄືອງເວັບແຈ້ງທ່ານສະເພາະທີ່ເກີດ (Acacia catechu)

ใบและผลมะตูม (Aegle marmelo)

เปลือกประดู่บ้าน (Pterocarpus indicus)

เหงาไฟล (Zingiber purpureum)

เหงาและรากกระชาย (Boesenbergia rotunda)

แก่นฝาง (Caesalpinia sappan)

ราก เปลือก เนื้อไม้ ใบและดอกแก้ว (Murrayapaniculata)

เปลือกโไมกหลวง(Holarrhenapubescens)

กลุ่มพืชสมุนไพรที่ใช้เป็นยาரะบายและขับพยาธิ เช่น

ผลดิบมะเกลือ (Diospyros mollis)

แก่นไม้มะหาด (Artocarpus lakoocha)

เมล็ดเตาเล็กมีอนง (Quisqualis indica)

เมล็ดสะแกนา (Combretum quadran-gulare)

เมล็ดแห้งฟักทอง (Cucurbita moschata)

เนื้อในเมล็ดมะขาม (Tamarindus indica)

กลุ่มพืชสมุนไพรที่ใช้เป็นยาขับลม เช่น

เหง้าแกขาว (Zingiber officinale)

เหงาว่าน้ำ (Acorus calamus)

ผลกระวน (Amomum krervanh)

เหงาขาว (Alpinia galanga)

ผลพริกไทย (Piper nigrum)

ต้นตะไคร (Cymbopogon citratus)

กลุ่มพืชสมุนไพรที่ใช้แก้โรคผิวหนัง เช่น

เปลือก ใบ และเมล็ดสารภีกะเลหรือกระทิง (Calophyllum inophyllum)

ใบและเมล็ดชุมเห็ดไทย (Cassia tora)

ใบชุมเห็ดเทศ หรือ ชุมเห็ดใหญ่ (Cassia alata)

ใบ ดอกและเมล็ดเทียนบ้าน (Impatiensbalsamina)

รากและใบหงองพันชั่ง (*Rhinacanthus nasutus*)

เปลือก ใบ ดอกและผลโพธิ์ทะเล (*Thespesia populnea*)

ใบและเมล็ดครามป่า (*Tephrosia purpurea*)

ยางสลัดได้ป่า (*Euphorbia antiquorum*)

น้ำยางสนูป่า (*Jatropha curcas*)

เมล็ดหงองกวาว (*Butea monosperma*)

เปลือกเตาสะบ้ามอย (*Entada rheedii*)

เมล็ดกระเบาใหญ่ (*Hydnocarpus anthelminthicus*)

เหง้าข่า (*Alpinia galanga*)

หัวหรือกลีบกระเทียม (*Allium sativum*)

กลุ่มพืชสมุนไพรที่ใช้เป็นยาพาราเมลงและไล่แมลง เช่น

รากเตาโอลิติน หรือหางไหล (*Derris elliptica*)

ใบและเมล็ดน้อยหน่า (*Annona squamosa*)

รากหนอนตายหมาก (*Stemona tuberosa*)

เมล็ดงา (*Sesamum indicum*)

ผลมะคำดีควยหรือมะซัก (*Sapindus rarak*)

ใบสม็อกหรือสม็อกขาว (*Melaleuca cajuputi*)

ต้นขوبะนางหรือหญ้าหนอนตาย (*Pouzolzia pentandra*)

เปลือก ใบและผลสารเดา (*Azadirachta indica*)

เปลือกกระเจาหรือกระเชา (*Holoptelea integrifolia*)

ใบสดกวาว (*Haldina cordifolia*)

ที่มา

B8%87%E0%B8%94%E0%B8%99%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%
B8%B5%E0%B8%9E%E0%B8%B7%E0%B9%89%E0%B8%99%E0%
B8%9A%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%99